

# Дзвінкий твій голос, мов струна

Панас Мирний

Дзвінкий твій голос, мов струна,  
До мого серденька доходе.  
В душі самотній підійма  
Мої забуті давні годи.

Тоді, як серцем молодим  
Я слухав тут інші речі  
Про щастя людське... Ох, не ним  
Тоді тут билось моє серце!

Другая, іншая мана  
Мене до себе, знай, манила  
В той стан, де воля дорога  
Свої вимахувала крила...

Тепер те зникло, зацвіло,  
Немов сухар в льоху, в темноті,  
І радість серце позбуло  
В нерідній та нудній роботі.

Пропали гордії гадки,  
Поникли дорогі надії,  
І, мов пустоцвіт, одцвіли  
Мої тут літа молодії.

Я не журюсь за тим, дарма!..  
А тільки серце жаль прониже,  
Якщо-то красная весна  
До нас не вернеться вже більше.

Та ні! ще вернеться вона...  
Порукою – твоя тут мова  
І голос дзвінкий, як струна,  
Готове серце до любові!

Дзвони ж ти ним! хай голос твій  
До мого серденька доходе,

В душі нерадісній, сумній  
Здіймає давні мої годи!